

Sygn. akt IX C 427/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Ewa Regina-Jurkiewicz

Protokolant: Karolina Gworek

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Sp. z o.o. w K.**

przeciwko **J. M.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz pozwanej J. M. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt IX C 427/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. M. kwoty 40.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w przeszłości był pracodawcą pozwanej. Strony w celu unormowania wzajemnych relacji po ustaniu stosunku pracy zawarły w dniu 1 marca 2011r. porozumienie, w którym pozwana zobowiązała się do niepodejmowania działań naruszających interes powoda, w tym do nierozpowszechniania informacji mogących zaszkodzić wizerunkowi bądź interesowi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., jak również do niewystępowania przeciwko powodowi z roszczeniami innymi aniżeli określone treścią porozumienia. Powód wskazał nadto, iż umowa zawarta przez strony zakładała, że w przypadku naruszenia jej postanowień pozwana będzie zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda kary umownej w wysokości 100.000,00zł. W ramach niniejszego powództwa powód domagał się zasądzenia jedynie części kary umownej w wysokości 40.000,00zł. Powód wskazywał, iż spełnione zostały przesłanki do zasądzenia na jego rzecz kary umownej, albowiem pozwana J. M. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., które było asumptem do wytaczania analogicznych powództw przez innych byłych pracowników powoda oraz zeznawała w tych procesach w charakterze świadka. Powód podniósł także, iż wzywał pozwaną do dobrowolnej zapłaty kary umownej w drodze zawezwania do próby ugodowej, niemniej z uwagi na brak stawiennictwa pozwanej na wyznaczonym terminie posiedzenia sądowego nie doszło do polubownego zakończenia niniejszej sprawy.

Pozwana J. M. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła zarzut nieprecyzyjnego określenia kary umownej wskazując, iż została ona zastrzeżona w sposób uniemożliwiający jej zastosowanie poprzez brak jednoznacznego określenia w jakich okolicznościach i kogo miałyby obciążać. Pozwana zauważyła również, iż zastosowanie wykładni rozszerzającej w przypadku postanowień

umownych dotyczących kary umownej jest niedopuszczalne. Pozwana podniosła, iż nie ujawniała faktu zawarcia porozumienia pomiędzy stronami oraz zaprzeczyła ażeby kiedykolwiek podejmowała działania naruszające dobry wizerunek bądź interes powodowej spółki. Pozwana wskazała, iż w procesie wytoczonym przeciwko powodowi, prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Słupsku V Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dochodziła zapłaty od pracodawcy zaległego wynagrodzenia. Wyrok wydany przez Sąd I instancji został utrzymany przez Sąd Okręgowy w Słupsku. W ocenie pozwanej zapisy porozumienia stron w zakresie nakładającym sankcję w postaci kary umownej za dochodzenie ochrony wynagrodzenia za pracę należy uznać za nieważne z mocy prawa, albowiem zmierzają one bezpośrednio do obejścia przepisów ustawy - art. 84 Kodeksu pracy. Jednocześnie za nieprawidłowe należy uznać rozumienie przez powoda interesu jego przedsiębiorstwa, jako podejmowania działań zmierzających do uchylania się przez niego od obowiązków ciążącym na nim jako pracodawcy. Pozwana wskazała również, iż nie może ponosić konsekwencji z tytułu składania przez nią zeznań w charakterze świadka w ramach innych postępowań wytoczonych przez pracowników przeciwko byłemu pracodawcy, albowiem podmioty prawa cywilnego nie mogą treścią umowy sankcjonować zachowania zgodnego z prawem. Powódka z daleko posuniętej ostrożności procesowej podniosła również zarzut rażącego wygórowania kary umownej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. była zatrudniona w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 września 2006r. do 14 maja 2010r. na stanowisku kierownika Salonu (...).

Dowód: świadectwo pracy – k. 41, uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku – k. 284-293 – w aktach V P 140/11 t. II;

W dniu 1 marca 2011r. zostało zawarte pomiędzy A. M. i J. M. a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. porozumienie, zgodnie z treścią którego:

„- porozumienie objęte jest klauzulą poufności, która obejmuje zarówno fakt zawarcia samego porozumienia jak i jego treść (§ 4);

- strony zobowiązują się do niepodejmowania żadnych działań naruszających interes (...) Spółki z o.o. z siedzibą w K., w tym do nierozpowszechniania informacji mogących zaszkodzić wizerunkowi bądź interesowi (...) Spółki z o.o. (§ 5 ust. 2);

- w przypadku naruszenia przez strony umowy klauzul opisanych w § 4 i § 5 osoba ujawniająca informację zapłaci na rzecz (...) Spółki z o.o. kwotę 100.000,00zł tytułem kary umownej (§ 6 ust. 1);

- strony porozumienia zobowiązują się do niewystępowania przeciwko sobie z roszczeniami innymi niż wymienione w § 1, § 2 i § 6 porozumienia (§ 7).”

Dowód: porozumienie z dnia 1 marca 2011r. – k. 8v akt;

Powyższe porozumienie zawarte zostało w celu zabezpieczenia spłaty rat z tytułu umowy kredytu jaka została zawarta przez A. M., zaś środki z niej pozyskane przekazane M. S. – pełniącemu funkcję Prezesa Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. oraz celem zabezpieczenia zapłaty zaległego wynagrodzenia należnego A. M. od byłego pracodawcy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Klauzula umowna dotycząca niepodejmowania działań naruszających interes (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w tym nierozpowszechniania informacji mogących zaszkodzić wizerunkowi bądź interesowi spółki miała na celu zabezpieczenie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w trakcie procesu z (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przed ujawnieniem informacji mogących mieć wpływ na jego wynik.

Dowód: zeznania pozwanej – k. 146 akt;

W dniu 18 stycznia 2011r. J. M. wystąpiła przeciwko pracodawcy z pozwem o wynagrodzenie za pracę i odprawę, wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 6.843,61 zł tytułem zapłaty premii wynikającej z umowy o pracę za miesiąc luty i marzec 2010r. wraz z odsetkami oraz o zasądzenie odprawy z tytułu zwolnień grupowych w wysokości 12.485,76zł wraz z odsetkami.

Wyrokiem z dnia 6 września 2013r. Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił powództwo w całości (sygn. akt V P 140/11).

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację pozwanego pracodawcy – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (sygn. akt V Pa 77/13).

J. M. wszczęła postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 6 września 2013r. wraz z uzasadnieniem – k. 276, 284-293, wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 31 stycznia 2014r. wraz z uzasadnieniem – k. 333,342-350 - w aktach V P 140/11 t. II, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 11 akt;

J. M. w dniu 1 marca 2012r. złożyła zeznania w charakterze świadka w sprawie z powództwa P. K. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. toczącej się przed Sądem Rejonowym w Słupsku V Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt V P upr 19/12, na okoliczność ustalenia czy roszczenie powoda jest zasadne, a w szczególności na okoliczność zasad wynagradzania pracowników, charakteru premii przewidzianej w umowie o pracę, możliwości i zasad odmowy wypłaty premii.

Dowód: protokół posiedzenia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 1 marca 2012r. – k. 136 -138 - w aktach V P upr 19/12 t. I;

Zawezwaniem do próby ugodowej z dnia 17 lutego 2014r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wezwała J. M. do zawarcia ugody poprzez zapłatę na rzecz wnioskodawcy kwoty 100.000,00zł tytułem kary umownej.

Dowód: wniosek o przeprowadzenie postępowania pojednawczego – k. 12v akt;

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód w ramach niniejszego procesu domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 40.000,00zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem części kary umownej określonej w § 6 porozumienia, zawartego przez strony w dniu 1 marca 2011r.

Wobec zgłoszonych przez pozwaną zarzutów co do braku zasadności roszczenia powoda, w kognicji Sądu pozostawało ustalenie, czy poszczególne zapisy rzeczonoego porozumienia mają moc wiążącą dla stron i jak winny być interpretowane.

Stan faktyczny ustalony w przedmiotowej sprawie na podstawie niezakwestionowanych co do formy jak i treści dowodów z dokumentów, a także oświadczeń pozwanej - co do zasady nie był sporny. Żadna ze stron nie kwestionowała faktu zawarcia porozumienia, aczkolwiek każda ze stron w sposób odmienny dokonywała wykładni jego poszczególnych zapisów.

Przedłożone przez strony dowody z dokumentów jak również dowody ze źródeł osobowych Sąd ocenił jako wiarygodne i w oparciu o nie ustalił stan faktyczny w sprawie. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron – w zakresie przesłuchania strony powodowej, tj. Prezesa Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., albowiem osoba ta uprzednio pouczone o możliwości pominięcia zawnioskowanego dowodu nie stawiła się na wyznaczone w tym celu posiedzenie. Sąd miał przy tym na względzie, iż w toku niniejszego procesu aż czterokrotnie wzywał M. S. do osobistego

stawiennictwa celem przesłuchania /k. 81, 94, 114, 133/, niemniej Prezes Zarządu na żaden z wyznaczonych terminów się nie stawił, dwukrotnie uzasadniając swoją nieobecność wyjazdami biznesowymi. Na ostatnie posiedzenie nie stawił się, nie usprawiedliwiając swej nieobecności, co uzasadniało pominięcie dowodu z przesłuchania w charakterze powoda na podstawie art. 302 § 1 k.p.c.

W myśl treści art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zawarta przez strony umowa cywilno-prawna, nazwana „porozumieniem” zawierała elementy swoistego uznania długu oraz elementy właściwe dla umowy z art. 101² Kodeksu pracy (pomimo tego, iż umowa ta została zawarta już po ustaniu stosunku pracy).

Uzasadnionym wydaje się być stanowisko, iż wyrażona w art. 353¹ k.c. zasada swobody umów umożliwia zawieranie tego typu porozumień również poza stosunkiem pracy, tak by wykluczyć przepływ poufnych informacji. Nie można przy tym zaklasyfikować takich porozumień jako sprzeciwiających się właściwości stosunku czy ustawie.

Zgodnie z treścią art. 65 § 2 k.c. przy interpretowaniu postanowień umownych należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Z niezakwestionowanych przez powoda oświadczeń pozwanej złożonych przed Sądem w ramach przesłuchania wynika, iż celem niniejszego porozumienia było zabezpieczenie spłaty rat kredytu jaki został udzielony A. M., zaś środki z niego pozyskane przekazane M. S. – pełniącemu funkcję Prezesa Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. oraz celem zabezpieczenia zapłaty zaległego wynagrodzenia należnego A. M. od byłego pracodawcy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Z kolei klauzula umowna dotycząca niepodejmowania działań naruszających interes (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w tym nierozpowszechniania informacji mogących zaszkodzić wizerunkowi bądź interesowi spółki miała na celu zabezpieczenie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w trakcie procesu z (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przed ujawnieniem informacji mogących mieć wpływ na jego wynik. Pozwana podczas przesłuchania wskazywała, iż jej mąż z uwagi na pełnioną w przedsiębiorstwie powoda funkcję posiadał wiadomości, które mogły mieć wpływ na wynik procesu, w związku z powyższym intencją powoda było zawarcie przez strony umowy gwarantującej przemilczenie przez A. M. pewnych kwestii związanych z funkcjonowaniem firmy celem uzyskania pozytywnego rozstrzygnięcia w postępowaniu sądowym. Potwierdzenia powyższych okoliczności dopatrzeć się można w treści § 5 ust. 1 porozumienia, zgodnie z którym strony zobowiązały się do podjęcia wszelkich działań celem pomyślnego dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. rozstrzygnięcia sporu sądowego przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Idąc dalej zauważyć, iż treść § 5 ust. 3 porozumienia uzależniała wypłatę świadczeń należnych A. M. od możliwości ich wcześniejszego wyegzekwowania od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., co miało dodatkowo motywować strony porozumienia do wywiązania się z postanowień umownych – w szczególności do zachowania poufności co do wiadomości dotyczących sporu z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. W świetle powyższego uznać należy, iż porozumienie zawarte zostało w ściśle określonym celu polegającym na ochronie interesów powoda w toku procesu z (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., zaś jedynie nieprecyzyjność zapisów umownych pozwalała na subiektywne interpretowanie przez powoda klauzuli poufności jako rozciągającej się na całokształt stosunków stron.

Wbrew stanowisku powoda, pozwana nie dopuściła się żadnych działań naruszających interes (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. W szczególności za działanie naruszające postanowienia umowne uznać nie można wystąpienia pozwanej przeciwko byłemu pracodawcy z pozwem o zapłatę wynagrodzenia za pracę i odprawy. Pozwana w ramach rzeczonego procesu dochodziła ochrony jednego z podstawowych uprawnień pracowniczych jakim jest prawo do wynagrodzenia. Analiza akt postępowania o zapłatę w sprawie V P 140/11 wykazała, iż pozwana w toku tego postępowania nie ujawniała informacji mogących negatywnie wpływać na wizerunek przedsiębiorstwa powoda lub godzić w jego interesy. Powód pozostaje w błędzie wywodząc, iż dochodzenie przez

byłego pracownika należnych mu świadczeń pozostaje w sprzeczności z zapisami porozumienia. Jednakże nawet gdyby przyjąć, że tok myślenia powoda jest prawidłowy i wytoczenie powództwa przez pozwaną godzi w jego wizerunek i interesy, to i tak postanowienie umowne, w treści którego pracownik zrzekałby się możliwości dochodzenia zapłaty nabytego już wynagrodzenia z mocy prawa pozostaje nieważne. Zauważyć bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 84 Kodeksu pracy, pracownik nie może zrzec się prawa do wynagrodzenia ani przenieść tego prawa na inną osobę. Jeżeli jednak pracownik dokona czynności wskazanych w tym przepisie, są one nieważne (art. 58 k.c. w zw. z art. 300 k.p.). Skutkiem tego jest ciążyący na pracodawcy obowiązek wypłaty pracownikowi wynagrodzenia, co do którego ten ostatni zrzekł się prawa lub które przeniósł na inną osobę /vide: Komentarz do Kodeksu pracy, E Maniewska [w:] LEX nr 493202/. Podkreślić należy również, iż powód jako pracodawca nie wywiązujący się ze swojego podstawowego obowiązku jakim jest wypłata świadczeń pracowniczych, a następnie sankcjonujący dochodzenie przez pracownika wypłaty wynagrodzenia w drodze procesu – w sposób oczywisty - nadużywa przysługującego mu prawa podmiotowego i w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego próbuje zrekompensować sobie przegrany proces wykorzystując ku temu zapisy porozumienia, które w istocie nie miały zastosowania do ogółu stosunków pomiędzy stronami. W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, iż wytoczenie przez pozwaną powództwa o zapłatę wynagrodzenia przeciwko byłemu pracodawcy nie może naruszać jego interesów bądź godzić wizerunek przedsiębiorstwa. Pracodawca, który nie wypłaca swoim byłym pracownikom należnych im świadczeń sam godzi w dobre imię prowadzonego przedsiębiorstwa i narusza jego interesy narażając się na dodatkowe koszty w związku ze sporami sądowymi. Zachowanie pozwanej polegające na dochodzeniu należnego jej wynagrodzenia i odprawy w toku procesu, a następnie wszczęcie na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego nie może być zatem kwalifikowane jako naruszenie postanowień § 5 porozumienia, a w związku z tym żądanie przez powoda zapłaty z tego tytułu kary umownej pozostaje bezzasadne.

Dodatkowo zauważyć należy, iż konstrukcja samego porozumienia jednoznacznie wskazuje, iż postanowienie objęte § 7 – dotyczące zobowiązania stron do nie występowania przeciwko sobie z roszczeniami innymi niż wymienione w § 1, § 2 oraz § 6 – nie jest obwarowane jakąkolwiek sankcją za jego niewykonanie, a w szczególności nie jest objęte treścią kary umownej wynikającej z § 6 porozumienia, wobec czego sama okoliczność wytoczenia powództwa przeciwko byłemu pracodawcy nie może stanowić podstawy do zasądzenia na jego rzecz kary umownej.

Sąd nie znalazł również podstaw do zasądzenia kary umownej na rzecz powoda w związku zeznawaniem pozwanej w charakterze świadka w innych procesach pracowniczych. Okoliczność, iż pozwana była powoływana na świadka w sprawach o zapłatę zaległych wynagrodzeń byłych pracowników (...) Spółki z o.o. z siedzibą w K. pozostawała poza kwestią jej woli. Pozwana z uwagi na pełnioną w przedsiębiorstwie powoda funkcję – kierownika salonu (...) – posiadała najlepszą wiedzę o zasadach wynagradzania podległych jej pracowników i właśnie z tego tytułu była istotnym źródłem dowodowym w ramach innych postępowań. Analiza akt postępowania o zapłatę w sprawie V P upr 19/12 wykazała, iż pozwana zeznając jako świadek w toku tego postępowania nie ujawniała informacji mogących negatywnie wpływać na wizerunek przedsiębiorstwa powoda lub godzić w jego interesy. Zauważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 261 § 1 k.p.c. nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonków stron, ich wstępnych, zstępnych i rodzeństwa oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osób pozostających ze stronami w stosunku przysposobienia. Co prawda z § 2 powołanego artykułu wynika, iż świadek może odmówić odpowiedzi na zadane mu pytanie, jeżeli zeznanie mogłoby narazić jego lub jego bliskich, wymienionych w paragrafie poprzedzającym, na odpowiedzialność karną, hańbę lub dotkliwą i bezpośrednią szkodę majątkową albo jeżeli zeznanie miałoby być połączone z pogwałceniem istotnej tajemnicy zawodowej, niemniej wobec niesprecyzowania zakresu klauzul generalnych wpisanych do treści porozumienia (dot. niepodejmowania działań naruszających interes spółki i godzących w jej wizerunek) pozwana nie byłaby w stanie wykazać, iż które z zadawanych przez Sąd pytań mogły by mieć charakter objęty klauzulą poufności. W tym zakresie Sąd podzielił stanowisko pełnomocnika pozwanej, zgodnie z którym do przedmiotowo istotnych elementów zastrzeżenia kary umownej zalicza się określenie zobowiązania lub pojedynczego obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie rodzi obowiązek zapłaty kary umownej. W każdym jednak razie, ilekroć w umowie zastrzegana jest kara umowna, strony powinny w sposób maksymalnie precyzyjny wskazać tytuł do jej naliczenia, zaś zapisy treściowo niejasne nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej.

Nadto Sąd uznał, iż pozwana nie może ponosić konsekwencji z tytułu składania przez nią zeznań w charakterze świadka w ramach innych postępowań wytoczonych przez pracowników przeciwko byłemu pracodawcy, albowiem strony jako podmioty prawa cywilnego nie mogły treścią porozumienia usankcjonować zachowania, które w istocie było zgodne z prawem, dobrymi obyczajami i zasadami współżycia społecznego.

Sąd nie dopatrywał się również związku z żądaniem zapłaty na rzecz powoda kary umownej, a podnoszoną przez niego okolicznością, iż pozew pozwanej o zapłatę wynagrodzenia i odprawy wywołał „lawinę” innych powództw pracowniczych. Powód w żaden sposób nie wykazał, iż pozwana miała jakikolwiek wpływ na decyzje procesowe pozostałych byłych pracowników spółki. W szczególności powód nie wykazał, by pozwana nakłaniała inne osoby do dochodzenia należnych im świadczeń, mając przy tym na celu godzenie w wizerunek, bądź interesy powoda. Stosownie do dyspozycji art. 6 k.c. ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na stronie powodowej, albowiem ona wywodziła z tego faktu skutki prawne. W ocenie sądu powód nie sprostował temu obowiązkowi procesowemu, albowiem nie przeprowadził żadnego obiektywnego dowodu potwierdzającego, że pozwana w sposób bezpośredni naruszyła interesy i godziła w dobry wizerunek powodowej spółki.

W świetle całokształtu powyższych okoliczności Sąd stwierdził, iż powództwo jako nieudowodnione co do zasady podlegało oddaleniu – o czym orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku, w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Powód przegrał sprawę w całości, dlatego też Sąd nałożył na niego obowiązek zwrotu na rzecz pozwanej kosztów celowej obrony, na które złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu /Dz.U.2013.490 j.t./ oraz § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz.U.2015.1804/) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00zł.